

LITERATURA MEDIEVAL

GALICIA NA IDADE MEDIA

A Galicia medieval era unha sociedade feudal con tres estamentos fundamentais: nobreza, clero, campesinado.

A maioría da poboación estaba formada por labregos que traballaban as terras da nobreza a cambio da súa protección.

Nos séculos XII e XIII (Baixa Idade Media) Galicia coñece, como o resto de Europa, un período de auge económico e social.

No ano 813 descubriuse o sepulcro do apóstolo Santiago e Compostela converteuse nunha das grandes cidades de Europa e punto de destino de peregrinos de toda a cristiandade.

Floracemento artístico, conentes culturais europeos do momento, que se mesturan coa cultura autóctona.

A LITERATURA GALEGO-PORTUGUESA MEDIEVAL

Está formada por un conxunto de textos, fundamentalmente poéticos, compostos entre fins do século XII e mediados do século XIV.

POESÍA LÍRICA → LÍRICA PROFANA → cantiga de amigo, cantiga de amor, cantigas de escarnio e maldición, réneos menones.
→ LÍRICA RELIXIOSA → cantigas de Santa María.

PROSA → Traducións ao galego de obras sobre as aventuras dos cabaleiros do rei Arthur.

ALÍRICA MEDIEVAL

Entre todos os textos poéticos destaca a lírica profana, integrada pelas chamadas cantigas medievais.

Na lírica profana

→ cantigas de amigo
→ cantigas de amor
→ cantigas de escárnio e maldição

A lírica nativa → cantigas de Santa Maria, compostas em honra da Virgem.

OS CANCELLEIROS

Cancioneiro de Ajuda, Colocai-Bernart, da Vaticana, Pergamão Vindoburgense, Sherwell, Cancioneiro bibliotecário Bernart.

AUTORES E INTERPRETES

trovador, xogral, sogral, menestrel, soldadeiros

Trovador → poeta ou compositor das cantigas, pertencente à nobreza ou clero.

Xogral → intérprete das cantigas dos trovadores em praças e castelos. Procedência social mais baixa.

Sogral → interpretava as suas próprias cantigas, categoria social intermediária entre trovador e xogral.

Menestrel → músicos que acompanhavam a interpretação das cantigas.

Soldadeiros → mulheres que acompanhavam com danças a actuação dos xograis.